

LA INFÀNCIA EN EL MÓN IBÈRIC

La infància en la societat ibèrica ha estat poc investigada perquè els infants tenien poca visibilitat social, les seves restes arqueològiques són fràgils i el seu reconeixement com a membres plens de la societat depenia de certs ritus de pas. Tot i això, el seu paper era essencial per a la supervivència del grup, ja que les taxes de natalitat eren altes per compensar la gran mortalitat infantil.

Els primers anys de vida

- El naixement requeria l'ajuda de **llevadores** o xamans, i el reconeixement del nadó depenia de la seva salut, el seu gènere i la situació socioeconòmica de la família.
- La **mortalitat** perinatal era elevada, i en molts casos els fetus i nadons es inhumaven a l'interior de les llars en comptes de les necròpolis.
- La **lactància** materna era fonamental i es prolongava tant com fos possible.
- S'han trobat figures de terracota de mares alletant, cosa que indica la importància del **vincle** maternoinfantil.

Jocs i aprenentatge

- S'han trobat joguines com nines de fang amb braços articulats, petites peces ceràmiques i campanetes.
- Alguns infants aprenien a tocar instruments musicals com la flauta.
- A partir dels 14-15 anys, els nois començaven a entrenar-se per al treball o la guerra, segons el seu gènere i posició social.

Cap a la vida adulta

- Tot i que no hi ha proves directes de l'existència d'escoles, alguns infants probablement aprenien escriptura i habilitats essencials com l'equitació i l'art de la guerra.
- La presència d'infants en aixovars funeraris mostra diferències socials i possibles ritus de pas cap a l'edat adulta.

Per saber-ne més:

M. Carme Belarte i Joan Santacana. (2024). Catalunya en temps dels íbers. Dalmau Editor